SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 377/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práva na verejné prerokovanie veci a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný právny prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 316/09, 6 NcC 27/09 a jeho uznesením z 30. septembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. novembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva na verejné prerokovanie veci a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný právny prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom Krajského súdu

v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 316/09, 6 NcC 27/09 a jeho uznesením z 30. septembra 2009 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„... Sťažovateľ podal žalobu proti nezodpovedným sudcom, konajúcim protizákonne, protiústavne a proti medzinárodným dohovorom, na Okresnom súde Bratislava II, zákonnou sudkyňou sa stala JUDr. D. B., tvrdá bojovníčka proti oslobodeniu od poplatkov...

Okresný súd Bratislava II uznesením 52 C/265/2008-38 zo dňa 29. 01. 2009 neoslobodil žalobcu od poplatkov, hoci mal byť oslobodený zo zákona a z dôvodov zlej sociálnej situácie čo mal súd zdokladované prípisom zo dňa 10. 10. 2008 a 30. 12. 2008...

Sudkyňa B. vymáha poplatok vo výške 99.648 Eur...

Krajský súd... toto chybné rozhodnutie, neoslobodenie od poplatkov potvrdil uznesením 6 Co/316/09-64 opäť na neverejnom pojednávaní, teda protizákonne a proti medzinárodným dohovorom čl. 6 ods. 1 a čl. 13. Okrem toho bolo uznesenie doručené bez pečiatky Okresného súdu.“

2. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľ je navrhovateľom v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy (požadovanej v sume 3 319 391,89 €) proti sudcom Okresného súdu Bratislava I a krajského súdu. Predmetné konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 52 C 265/2008. Okresný súd uznesením č. k. 52 C 265/2008-38 z 29. januára 2009 nevyhovel žiadosti sťažovateľa z 10. októbra 2008 o oslobodenie od súdnych poplatkov (vzhľadom na v konaní zistené majetkové pomery sťažovateľa). Uznesením z 15. mája 2009 okresný súd vyzval sťažovateľa, *„aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za návrh v sume 99.648 Eur“* (súdny poplatok bol *„vyrubený podľa položky č. 7b písm. b Sadzobníka súdnych poplatkov“). Proti tomuto uzneseniu podal 1. júna 2009 sťažovateľ odvolanie („Odvolanie proti hnusnému uzneseniu zo dňa 15. 05. 2009...“)* a ďalším podaním z toho istého dňa *„Sťažnosť proti sudkyni... porušujúcej zákony...“*. Krajský súd uznesením č. k. 6 Co 316/09-64, 6 NcC 27/09 z 30. septembra 2009 o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 15. mája

2009 a jeho námietke zaujatosti rozhodol tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a sudkyňu okresného súdu JUDr. D. B. nevylúčil z prejednávania a rozhodovania veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 52 C 265/2008. (Ústavný súd poznamenáva, že k sťažnosti pripojené uznesenie krajského súdu bolo označené okrúhlou pečiatkou *„Krajský súd v Bratislave -112-“* so štátnym znakom v strede, pozn.)

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Krajský súd... porušil základné práva D. B. garantované čl. 6 ods. 1 – právo na verejné prerokovanie... veci a spravodlivé súdne konanie a čl. 13... právo na účinný opravný prostriedok podľa medzinárodného dohovoru...

Ústavný súd... ruší uznesenie Krajského súdu... 6 Co/316/09-64 a 6 NcC/27/09 zo dňa 30. 09. 2009 ako protizákonné a vec vracia späť na ďalšie konanie...

Krajský súd... je povinný zaplatiť satisfakciu D. B. vo výške 30.000 Eur pre opakované porušovanie jeho základných práv a pre nepoučitelnosť súdu, v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Krajský súd... je povinný zaplatiť trovy konania. V prípade omeškania je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške 17.6 % ročne z dĺžnej sumy, od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia...

Krajský súd... je povinný sa písomne ospravedlniť D. B. za opakované porušovanie jeho základných práv zrozumiteľne a jasne v lehote 15 dní od doručenia nálezu.“ Sťažovateľ súčasne požiadal „o ustanovenie advokáta na konanie pred Ústavným súdom...“.

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne... prejednaná... Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto Dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

7. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal okrem iného aj porušenie svojho práva na verejné prerokovanie veci podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu hlavne z dôvodu, že sa neuskutočnilo verejné zasadnutie senátu krajského súdu.

8. Podľa § 214 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a) je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b) súd

prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c) to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 OSP v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Z § 214 OSP vyplýva, že základnou formou konania o odvolaní je konanie bez pojednávania. S pojednávaním koná odvolací súd len za predpokladu, že odvolanie je podané proti rozhodnutiu vo veci samej, a to vždy, ak je splnený jeden z procesných predpokladov ustanovených v § 214 ods. 2 písm. a) až písm. c) OSP. Keďže ani jeden z uvedených procesných predpokladov na nariadenie verejného pojednávania nebol podľa názoru krajského súdu naplnený, o odvolaní sťažovateľa bolo rozhodnuté na neverejnom pojednávaní. Z tohto pohľadu preto ústavný súd nenachádza bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi napadnutým postupom a uznesením krajského súdu, proti ktorému sťažnosť smeruje, a namietaným porušením jeho práva na verejné prerokovanie veci podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedeného dôvodu sťažnosť v tejto jej časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

9. Sťažovateľ namieta aj porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný právny prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru. Neuvádza však, akým postupom (resp. konaním) krajský súd toto porušenie spôsobil. Argumentácia sťažovateľa sa teda zúžila iba na samotné konštatovanie o porušení jeho označených práv bez zdôvodnenia, v čom má podľa neho toto porušenie spočívať.

10. Keďže sťažovateľ neuvádza žiadne konkrétne výhrady vo vzťahu k namietanému porušeniu označených článkov dohovoru napadnutým postupom a rozsudkom krajského súdu, nedostatok odôvodnenia neumožňuje ústavnému súdu sa s touto časťou sťažnosti vysporiadať, resp. mu oponovať konkrétnymi argumentmi. Pretože sťažovateľ okrem konštatácie o porušení svojich označených práv postupom krajského súdu a jeho napadnutým uznesením toto porušenie ničím neodôvodnil, nepreukázal tým ani existenciu príčinnej súvislosti medzi označeným uznesením krajského súdu a namietaným porušením označených práv. Už z tohto samotného faktu možno vyvodiť záver o zjavnej neopodstatnenosti jeho sťažnosti v tejto jej časti.

11. Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení jeho základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, príp. inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci (orgánu štátnej správy, územnej alebo záujmovej samosprávy, súdu atď.). Sťažovateľ však takéto námietky vo svojej sťažnosti neuviedol. Samotný subjektívny názor sťažovateľa o porušení jeho práv nie je dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k namietanému porušeniu týchto práv. Absencia objektívnych okolností, ktoré by dovolili takýto záver, vylučuje možnosť prijatia sťažnosti na ďalšie konanie. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

12. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2009